USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jiřího Pally a soudců Mgr Petry Weissové a Mgr. Aleše Roztočila v právní věci žalobce: **P. P.**, proti žalované: **Česká advokátní komora**, se sídlem Národní 118/16, Praha 1, proti rozhodnutí žalované ze dne 15. 7. 2016, č. j. 1604/16, o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 4. 9. 2017, č. j. 6 A 176/2016 - 67,

takto:

I. Řízení o kasační stížnosti **se zastavuje.**

II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

Odůvodnění:

[1] Rozhodnutím ze dne 15. 7. 2016, č. j. 1604/16, žalovaná nevyhověla žádosti žalobce a neurčila mu advokáta k poskytnutí bezplatné právní služby. Žalobce proto napadl rozhodnutí žalované žalobou u Městského soudu v Praze. Ten řízení o ní shora označeným usnesením zastavil pro neuhrazení soudního poplatku.

[2] Proti tomuto usnesení nyní žalobce (dále jen „stěžovatel“) brojí kasační stížností. V ní také požádal o ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti a v pozdějším podání ze dne 12. 2. 2018 rovněž o osvobození od soudních poplatků.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 22. 2. 2018, č. j. 8 As 227/2017 - 28, nepřiznal stěžovateli osvobození od soudních poplatků (výrok I.) a zamítl návrh stěžovatele na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti (výrok II.). Výroky III. a IV. tohoto usnesení proto stěžovatele vyzval, aby ve lhůtě 15 dnů od jeho doručení uhradil soudní poplatek za kasační stížnost a předložil buďto plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti, nebo ve stejné lhůtě prokázal, že má vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie (tedy naplnil podmínku podle § 105 odst. 2 s. ř. s.). Stěžovatel byl rovněž poučen o procesních důsledcích nevyhovění těmto výzvám.

[4] Usnesení bylo stěžovateli doručováno prostřednictvím provozovatele poštovních služeb dne 26. 2. 2018. Stěžovatel však toho dne nebyl zastižen; písemnost mu proto byla doručena až 2. 3. 2018 (pátek), kdy si ji u doručujícího orgánu vyzvednul. Kasačním soudem stanovená patnáctidenní lhůta k úhradě soudního poplatku a k prokázání splnění

podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. tedy počala plynout dne 3. 3. 2018 (sobota) a uplynula s ohledem na § 40 odst. 3 s. ř. s. dne 19. 3. 2018 (pondělí). Stěžovatel však ve stanovené lhůtě na výzvy soudu nereagoval.

[5] Podle § 47 písm. c) s. ř. s. ve spojení s § 120 téhož zákona soud řízení usnesením zastaví, stanoví-li tak tento nebo zvláštní zákon. Tímto zvláštním zákonem je v nyní posuzované věci zákon č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích (dále jen „zákon o soudních poplatcích"), který v § 9 odst. 1 stanoví, že: *„[n]ebyl-li poplatek za řízení splatný podáním návrhu na zahájení řízení, odvolání, dovolání nebo kasační stížnosti zaplacen, soud vyzve poplatníka k jeho zaplacení ve lhůtě, kterou mu určí v délce alespoň 15 dnů; výjimečně může soud určit lhůtu kratší. Po marném uplynutí této lhůty soud řízení zastaví. K zaplacení poplatku po marném uplynutí lhůty se nepřihlíží."*

[6] Nejvyšší správní soud v této souvislosti zdůrazňuje, že podle § 4 odst. 1 písm. d) zákona o soudních poplatcích vznikla stěžovateli povinnost zaplatit soudní poplatek společně s podáním kasační stížnosti. Lhůta k zaplacení soudního poplatku stanovená usnesením ze dne 22. 2. 2018, č. j. 8 As 227/2017 - 28, byla tedy pouze lhůtou dodatečnou (náhradní), neboť poplatek za kasační stížnost byl splatný již okamžikem jejího podání.

[7] Stěžovatel však ani v soudem dodatečně stanovené lhůtě soudní poplatek za podání kasační stížnosti nezaplatil; a to i přesto, že byl o negativních důsledcích jeho nezaplacení řádně poučen. Nebyla tedy splněna základní podmínka k tomu, aby mohlo řízení o kasační stížnosti proběhnout. Nejvyšší správní soud proto nemohl jinak, než řízení o kasační stížnosti podle § 9 odst. 1 zákona o soudních poplatcích ve spojení s § 47 písm. c) s. ř. s. zastavit.

[8] Pro úplnost Nejvyšší správní soud dodává, že ačkoli stěžovatel neodstranil ani další vadu kasační stížnosti, a to naplnění podmínky podle § 105 odst. 2 s. ř. s. (přestože k tomu byl výrokem IV. usnesení ze dne 22. 2. 2018, č. j. 8 As 227/2017 - 28, vyzván), Nejvyšší správní soud nepostupoval podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ale podle § 47 písm. c) s. ř. s. za použití § 120 téhož zákona. Postup spočívající v zastavení řízení pro nezaplacení soudního poplatku má totiž přednost před jinými procesními postupy (zde před odmítnutím kasační stížnosti pro nesplnění jiné podmínky řízení).

[9] Nejvyšší správní soud rovněž nepřehlédl, že stěžovatel podáním ze dne 2. 3. 2018 opakovaně žádal o ustanovení zástupce. Jelikož však neuplatnil žádné nové, dříve neuplatněné skutečnosti, Nejvyšší správní soud o tomto opakovaném návrhu nerozhodoval.

[10] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 věty prvé s. ř. s. za použití ustanovení § 120 téhož zákona. Jelikož bylo řízení zastaveno, žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 22. března 2018

JUDr. Jiří Palla
předseda senátu